

nogle af de Detailler, som er førte frem her i Dag; det vil være rimeligt at tage dem op under Udvalgsbehandlingen. Jeg vil kun sige, at naar det ærede Medlem nu mener, at det, som Handelsmedhjælperstanden arbejder paa, nemlig at skaffe sig en begrænset samlet Fritid af 10 Timer i Døgnet for derigennem at aabne sig Muligheden for at faa Kravet eller Ønsket om Oplysning tilfredsstillet, er en Bagatel, som en Organisation blæser op for at have noget at leve paa, tror jeg, det ærede Medlem er meget langt borte fra en retfærdig Bedømmelse af de virkelige Forhold. Jeg maa jo haabe, at de meget ugunstige Udtalelser, som det ærede Medlem fremsatte, og hvorved han løste sit Parti fra alle de Udtalelser, som det i Fjor fremsatte, ikke just er Udtryk for hans Partis Stemning, i alt Fald ikke for dette høje Tings Flertals Stemning, men at dette vil antage sig Lovforslaget paa en velvilligere Maaade, end den ærede første Talers Udtalelser kunde lade formode.

Birch: Jeg skal gøre nogle ganske korte Bemærkninger til de foregaaende Talere og først vende mig til det ærede Medlem fra Christianshavn (Chr. Hansen), der nævnedes, at Socialdemokratiets Opgave har været at undersøge Sygeligheden og Dødeligheden hos den Del af Befolkningen, for hvilken man her tænker at lovgive, og paa Grundlag deraf at bygge med paa det Lovarbejde, hvorom det her drejer sig. Maa jeg hertil sige, at ganske den samme Opgave har Venstre. Det, det her drejer sig om, er imidlertid, hvorledes man vil afveje de Byrder, man paa et eller andet Punkt kan komme til at lægge paa Befolkningen, og det Synspunkt, for hvilket jeg har villet gøre mig til Talsmand, er, at man ikke af Hensyn til nogle faa unge Medhjælpere, om hvilke der her mange Gange har været Tale, maa glemme den anden Befolkningsdel, om hvilken det ærede Medlem fra Christianshavn talte, de mange smaahandlende, for hvem det er en Eksistensbetingelse at kunne faa Lov til at holde deres Virksomhed aaben i de Tidsafsnit, der passer dem.

Jeg vender mig herefter til det ærede Medlem fra Kerteminde (Eduard Larsen), der hævdede, at det beroede paa en Illusion hos mig, naar jeg gik ud fra, at den største Del af Medhjælperne havde Marskalstaven i Tornysteren og ønskede og havde nogen Udsigt til at blive selvstændige. Han mente, at det blot var en mindre Del af disse, der naaede saa vidt. Jeg er saa heldig

overfor det ærede Medlem, der udtalte sig ganske overordentlig skarpt overfor mig, paa dette Punkt at kunne henvise ham til hans egne Tal, nemlig til, at der udenfor København findes ca. 10,000 Medhjælpere. Lad os gaa ud fra, at der findes omtrent lige saa mange i København. Det bliver saa 20,000. Naar det ærede Medlem herefter vil huske, at der ifølge Statistisk Aarbog findes 71,000 Personer, Mænd og Kvinder, der er beskæftigede med Varehandelen, saa maa ca. 50,000 af disse være selvstændige. Jeg henstiller til det ærede Medlem at bruge Blyant og et Stykke Papir, før han udtaler sig saa kategorisk, som sket overfor mig, i den Slags Forhold.

Det ærede Medlem er lige saa langt paa den forkerte Side, naar han overfor mig udtaler, at Principalen absolut er den stærke overfor sine Folk. Jeg har nogen Erfaring i det Spørgsmaal, og jeg erkender, at Principalen er den stærke, hvis han har daarlige Folk, men hvis han har gode Folk, har Personalet virkelig en meget stærk Stilling, og jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at naar dette gode Personale har et berettiget og rimeligt Ønske, vil det i Almindelighed kunne gennemføre det overfor Principalen.

Det ærede Medlem taler stadig saa meget om social Forsorg. Ja, social Forsorg er udmærket, og det Parti, jeg tilhører, vil saa inderlig gerne være med til at løse den Opgave, der ligger her, men man skal passe paa, at man ikke kommer ud i Karikaturen, og jeg tror, at det ærede Medlem fra Kerteminde med sine mange Ord om social Forsorg er ved at komme ud i Karikaturen. Ungdommen skal hjælpes, men den skal ikke gøres blødagtig, hverken paa Sjæl eller Legeme. De unge har godt af at staa en lille Smule paa egne Ben og i nogle Aar at gaa lidt igennem, det skader ikke, saa skønner man bedre paa det gode, naar man senere har Mulighed for ved Flid og Paapassenhed at tilkæmpe sig dette. Det ærede Medlem sagde vistnok, at vi ved Medhjælperne staaar overfor en ganske særlig slet stillet Klasse af Medborgere, men jeg vil anbefale det ærede Medlem, der taler saa stærkt overfor anderledes tænkende i dette Forhold, at henvende sin Opmærksomhed paa en hel Del andre Medborgere, der virkelig er langt ringere stillede. Jeg laa en Gang som Patient paa Frederiks Hospital, og der havde jeg Løjlighed til at se, hvilket Arbejde man kræver af en Sygeplejerske i Statens Tjeneste. Jeg tror nok, Forholdene er blevet lidt bedre end den Gang, men de er vistnok frem-